

Le Livre de Daniel - Numéro cent soixante-dix-neuf

Le Cri de Minuit et le rôle prophétique de Rome : dévoiler les derniers jours dans le livre de Daniel

Jeff Pippenger
2024-04-09

Nous nous tenons maintenant sur une terre sainte, au regard du livre de Daniel, car nous sommes parvenus aux versets qui représentent le Cri de Minuit pour les cent quarante-quatre mille. Ces versets identifient aussi le scellement de l'étendard de ceux qui sont élevés. Ce sont là les versets qui constituent la portion du livre de Daniel relative aux derniers jours, laquelle est descellée, et qui représentent l'expression, par Daniel, de la Révélation de Jésus-Christ, descellée lorsque « le temps est proche », juste avant la clôture du temps de grâce au verset seize.

Ni Roma ndiyo inayoliweka msingi wa njozi hiyo, kama inavyowakilishwa katika aya ya kumi na nne ya sura ya kumi na moja; kwa hiyo ni muhimu kulichunguza Roma kwa makini tunapopitia aya ya kumi na moja hadi ya kumi na tano, kwa maana pasipo “maono, watu huangamia,” na ikiwa hamtaamini Isaya sura ya saba, aya ya nane na ya tisa, “hakika hamtaimarishwa.”

Uriah Smith fait référence au moins quatre fois, dans son ouvrage Daniel and the Revelation, à une règle prophétique. Cette règle établit qu'une puissance prophétique n'est pas identifiée dans la prophétie avant qu'elle ne devienne « liée » au peuple de Dieu. La première fois qu'il l'aborde, c'est en rapport avec l'introduction de Babylone dans le témoignage prophétique.

«Il est une règle manifeste d'interprétation que l'on peut s'attendre à voir des nations mentionnées dans la prophétie lorsqu'elles en viennent à être à ce point liées au peuple de Dieu que leur mention devient nécessaire pour rendre complets les récits de l'histoire sacrée.» Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 46.

Smith fait mention de cette règle à au moins trois autres reprises, et dans chacune des trois il renvoie à la « ligue » des Juifs ; toutefois, dans l'une de ces références, il identifie l'accomplissement de cette ligue à l'an 162 av. J.-C., tandis que les deux autres références s'accordent avec les historiens modernes, qui situent l'accomplissement de la « ligue » des Juifs et de Rome en 161 av. J.-C.

«Չկա անհրաժեշտություն ընթերցողին հիշեցնելու, որ երկրային կառավարությունները մարգարեության մեջ չեն ներկայացվում, մինչև որ որևէ կերպ չկապվեն Աստծո ժողովրդի հետ: Հռոմը կապվեց հրեաների՝ այն ժամանակվա Աստծո ժողովրդի հետ, Ք.ա. 161 թվականին կնքված նշանավոր Հրեական դաշինքով: 1 Մակաբայեցիներ 8; Հովսեփոսի «Հնություններ», գիրք 12, գլուխ 10, բաժին 6; Prideaux, h. II, էջ 166: Բայց դրանից յոթ տարի առաջ, այսինքն՝ Ք.ա. 168 թվականին, Հռոմը նվաճել էր Մակեդոնիան և այդ երկիրը դարձրել իր կայսրության մի մասը: Ուստի Հռոմը մարգարեության մեջ ներկայացվում է հենց այն պահին, երբ այժի նվաճված մակեդոնական եղջյուրից ելնելով՝

այն գնում է դեպի նոր նվաճումներ այլ ուղղություններով: Հետևաբար այն մարգարեին երևաց, կամ այս մարգարեության մեջ կարող է պատշաճորեն ներկայացվել, որպես ելնող այծի եղջյուրներից մեկից»: Ուրայա Սմիթ, Daniel and the Revelation, 175.

Kasi Smith mpe alobi ete ezalaki na 162 liboso ya Klisto.

زاشیپ ۱۶۲ لاس رد مور. دعلبب ار نآ و دوش اپرب سَدَقَم نی مزرَس رد تسایابیِم زین ترَدَق نام» رامش‌هاگ رد هک تساخیرات نامِه زا و ؛دش طَبَترَم ،نایدوهِ یِنَعی ،ادخ موق اب ،ینامی‌پامِه هار زا ،دالی م رب ،یَعقاو حتف قیِرط زا ،دالی م زاشیپ ۶۳ لاس ات ،لاح نی اب .دبایِی م هتسجرب ی‌ه‌اگی‌اج یوبن Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259. «دش عقاو ریز قیِرط هب رم نی اس‌پس و ؛تفای ن تی‌م‌کاح هی‌دوهِ

Ug pagkatapos, sa ikatulong higayon nga iyang gihisgotan ang maong hitabo, giingon na usab niya ang 161 BC.

«После того как пророк провёл нас через светские события империи до конца семидесяти седмин, в стихе 23 он возвращает нас ко времени, когда римляне вступили в непосредственную связь с народом Божиим через иудейский союз, в 161 году до Р. Х.; от этой точки затем нас ведут по прямой линии событий к окончательной победе церкви и утверждению вечного Царства Божия. Иудеи, будучи тяжело угнетаемы сирийскими царями, отправили посольство в Рим, чтобы испросить помощь у римлян и вступить с ними в „союз дружбы и соглашения“. 1 Маккавейская 8; Prideaux, II, 234; Josephus's Antiquities, book 12, chapter 10, section 6. Римляне вняли просьбе иудеев и даровали им постановление, изложенное в следующих словах:—»

“Az zûmanga senatê ya Romayan li ser peymanana alîkarî û dostaniyê bi neteweya Cihûyan re. Ji bo kesên ku bin desthilatdariya Romayan de ne, ne qanûnî ye ku bi neteweya Cihûyan re şer bikin, ne jî wan ku wisa dikin alîkarî bikin, ne bi şandina genim, ne keştiyan, ne jî pereyan; û heke êrîşek li ser Cihûyan were kirin, Romayî dê, heta ku karibin, alîkariya wan bikin; û herwiha, heke êrîşek li ser Romayan were kirin, Cihû dê alîkariya wan bikin. Ê heke Cihû bixwazin li ser vê peymanana alîkariyê tiştek zêde bikin an jê tiştek kê m bikin, ew ê bi razîbûna hevbeş a Romayan were kirin. Ê her zêdekirinek ku bi vî awayî were kirin, dê xwedî hêz be.’ ‘Ev ferman,’ Josephus dibêje, ‘ji aliyê Eupolemus, kurê Yohanna, û Jason, kurê Eleazer, hate nivîsandin, dema ku Judas serok-kahî nê neteweyê bû û birayê wî Simon fermandarê artêşê bû. Ê ev yekem peyman bû ku Romayan bi Cihûyan re çêkir, û bi vî awayî hate birêvebirin.’” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 271.

Me nohia iau ke wehewehe i ke kumu i kuhikuhi ai ‘o Smith i ka 162 BC, koe wale nō ko‘u mana‘o he hewa pa‘i ia. ‘O ko‘u mana‘o nui, aia nō ia i ka kuhikuhi ‘ana i ka ko‘iko‘i āna i kau ai ma luna o ka mea āna i kapa ai he “rula ‘ike maka o ka wehewehe ‘ana, e hiki ai iā kākou ke mana‘o e ‘ike ‘ia nā lāhui i loko o ka wānana i ka wā e pili loa ai lākou i ka po‘e o ke Akua a lilo ka ‘ōlelo ‘ana no lākou i mea e pono ai i mea e ho‘opihapiha pono ‘ia ai nā mo‘olelo o ka mō‘aukala hemolele.” I ka wā a Smith e ho‘oikaika ai i ia rula, hō‘ike ‘o ia ua pili ‘o Roma me ka po‘e o ke Akua ma ka “ku‘ikahi,” o ka paukū iwakāluakumamākolū i ka 161 BC, akā hō‘ike pū ‘o Smith ua ho‘okomo mua ‘ia ‘o Roma i loko o ka mo‘olelo wānana ma ka 200 BC, he kanakolukūmāiwa makahiki ma mua o ka 161 BC.

لود يظفل مې نېتوین پېشېب؛ «نارامېتول وکلخ د وساتس» — یېرېک لدن ژېپار کاوځ یون وی سوا
 هل یه اچاپ موی، ېک ځاځ یرل رېږدې، وراغ رپ ربی انت د «یکن ووتام وکلخ د وساتس»: یی او
 وخ، هو یروز مک وا ین چوک ېک لیپ مې. هل وکړو من زور مت ناخ هڅ وشقن وروت وا وژورپ وبل طهاج
 سال مرس طایح مې یی متله وا متلد وا، مړکو هډو ای تکېت چ ېکن ووناری ح مې ېک ناوت وا کاوځ مې
 ی چ یی هلک، یې چ ېد رت، یی یمز او روز یتم یرام لږ گج ېل پخ د وا یی و مز او ای ترو هل پخ وخ، مو اځ
 د وا، ېرک متروپار رس ېک ځنم مې ونوتلم د ېکم ځ د یی ای ترورز مې، دنومو ربخ ناخ کاوځ لپخ مې
 خم رپ خیرات د مون مور د متسورو ېد هل. ېلوی نو سال یکن و د یتام من مې یی یگا وراچ د یو غه
 نا وا، یوک مرادا یراچ یرن د مې هراپل وی رېپ وډروا د یې چ مې رب مېرو کیل خرب یساد، یېرېدن گرخار
 یېدنش زیغ رتس ېک ځنم مې ونوتلم د مې هیاپ رت ینامز د.

«Мисрнин йәш батшаһы якланып калырга тейеш, тигән кәтғи карар менән римлеләр
 Антиох менән Филипп уйлап сығарған һәләкәттән уны аралап, эшкә кысылды. Рим
 һүзен әйтте; һәм озак та үтмәй, Сүриә менән Македония үззәренең хыялдары йөзөндәге
 үзгәрештә күрзе. Был б. э. т. 200 йыл ине, һәм был римлеләрҙең Сүриә менән Мисыр
 эштәренә тәүге мөһим кысылыштарының береһе булды». Uriah Smith, Daniel and the
 Revelation, 256.

Roma bir ilk kez MÖ 200 yılında peygamberlik anlatısına dâhil edilir ve on dördüncü ayetteki bu
 takdim, Daniel kitabının tamamında Roma’ya ilişkin en önemli atıftır; zira görüşümü tesis eden
 simge olarak Roma’yı tanımlayan ayet bizzat budur. Smith’in peygamberlikte böyle bir kuralı
 vurguladıktan sonra MÖ 161 yılını zikretmesi ve aynı zamanda MÖ 200 yılını Roma gücünün
 “takdim edildiği” nokta olarak tanımlaması meselesi, çözmeyi arzu ettiğim bir sorun değildir. Eğer
 çözülmesi gereken bir sorum varsa, o da Smith tarafından tanımlanan bu kuralın geçerli olup
 olmadığıdır. Eğer geçerliyse, o takdirde on dördüncü ayetin, MÖ 161 yılındaki ittifaktan önce vuku
 bulan, Yahudilerle ilgili bir bağlantısının bulunması gerektiğini ileri sürerim.

J’ai compris que l’histoire des versets treize à quinze identifie une histoire des derniers jours où la
 Rome papale s’introduit elle-même dans l’histoire prophétique, et qu’elle le fait en relation avec
 les États-Unis, qui sont le peuple de Dieu dans cette histoire. Parce que Jésus illustre toujours la fin
 par le commencement, l’année 200 av. J.-C., lorsque la Rome païenne entra dans l’histoire, doit
 avoir un lien avec le peuple de Dieu dans cette histoire-là. Par conséquent, je suis d’accord avec la
 règle de Smith, même s’il n’a trouvé aucun lien direct entre Rome et les Juifs en l’an 200 av. J.-C.

वर्सेग्यारह और बारह राफिया की लड़ाई की वजिय और उसके परणाम को चहिनति करते हैं, जो 217 BC में
 सेल्यूसडि साम्राज्य—जसिका नेतृत्व Antiochus III Magnus, अथवा “The Great”, कर रहा था—और मसिर
 के टॉलेमिक राज्य—जसिका नेतृत्व राजा Ptolemy IV Philopator कर रहा था—के बीच हुई थी। यह युद्ध
 कोएले-सीरिया (दक्षिणी सीरिया) और दक्षिणी पलश्तीन पर अधिकार के संघर्ष के दौरान हुआ था, जो टॉलेमिक
 और सेल्यूसडि राज्यों के बीच विवादित प्रदेश थे। राफिया में Ptolemy IV Philopator की वजिय ने उसे कुछ
 समय तक कोएले-सीरिया और दक्षिणी पलश्तीन पर अपना नियंत्रण बनाए रखने की अनुमति दी।

Panium Savaşı, on yedi yıl sonra, MÖ 200 yılında meydana gelmiş olup, Panium Dağı Savaşı veya
 Paneas Savaşı olarak da bilinir; Kral III. Antiochus’un önderliğindeki Seleukos İmparatorluğu ile
 Kral V. Ptolemaios’un önderliğindeki Mısır’daki Ptolemaios Krallığı arasında gerçekleşmiştir.

៣១ ឆ្នាំក្រោយមក គឺនៅឆ្នាំ ១៦៧ មុនគ.ស. ការបះបោរម៉ាកាប ដដែលជាការបះបោររបស់ជនជាតិយូដាប្រឆាំងនឹងការប៉ុនប៉ងរបស់អាណាចក្ររូមលេអ៊ុយស៊ីដក្នុងការបង្កក្បាបការអនុវត្តសាសនារបស់ជនជាតិយូដា និងបង្ខំឲ្យទទួលយកវប្បធម៌ហាលេននិយម ហាសចាប់ផ្តើមឡើងនៃទីក្រុងម៉ូឌេន ជាទីក្រុងតូចមួយស្ថិតនៅក្នុងតំបន់យូដា ដដែលសព្វថ្ងៃស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែលទំនើប។

Le fait en question concernait l'infâme souverain grec séleucide, Antiochos IV Épiphane, qui avait imposé à la population juive de strictes pratiques hellénistiques, notamment l'interdiction des observances religieuses juives et la profanation du Temple à Jérusalem. Dans le but de faire appliquer ses décrets, Antiochos envoya des représentants dans diverses villes et divers villages afin de contraindre les habitants juifs à se conformer à ses ordres.

In Modein, alikuwapo mmoja wa maafisa wa Seleukia ili kutekeleza amri ya mfalme kwa kuwaamuru wakaaji Wayahudi washiriki katika ibada za kipagani na kutoa dhabihu kwa miungu ya Kigiriki. Kuhani mmoja Myahudi mzee, aitwaye Mattathias, alikataa kutii amri hiyo, akamuua Myahudi aliyesonga mbele kutoa dhabihu hiyo pamoja na afisa wa Seleukia. Tendo hilo la ukaidi la Mattathias na familia yake lilitia alama mwanzo wa Uasi wa Wamakabayo dhidi ya utawala wa Seleukia.

မတ်တသီယနှင့် ယုဒ မကုကဘေ အပါအဝင် သူ၏သားငါးယောက်တို့သည် တောင်ကုန်းဒေသများသို့ ထွက်ပြေးကာ ဆဲလူစစ်တပ်များကို ဆန့်ကျင်သော ဂျရီလာစစ်ပွဲကို စတင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုပုန်ကန်ရေးသည် နောက်ဆုံးတွင် အင်အားနှင့် ထောက်ခံမှုတိုးပွားလာကာ၊ ဆဲလူစစ်တို့ကို ဆန့်ကျင်သော စစ်ရေးအောင်ပွဲများ အစဉ်လိုက် ပေါ်ပေါက်စေခဲ့သည်။

Οι γεγονότα στη Μωδεΐν το 167 π.Χ. υπήρξαν καίρια στιγμή στην εβραϊκή ιστορία, σηματοδοτώντας την έναρξη της Εξέγερσης των Μακκαβαίων και του αγώνα για θρησκευτική ελευθερία και ανεξαρτησία απέναντι σε ξένη κυριαρχία. Ο επανεγκαινιασμός του δευτέρου ναού στην Ιερουσαλήμ, ο οποίος σηματοδοτεί το ιστορικό γεγονός που εορτάζεται κατά τη Χανουκά, έλαβε χώρα το 164 π.Χ., τρία έτη πριν από τη «συμμαχία» του εδαφίου είκοσι τρία.

포스 31552526과 성전을 되찾은 뒤, 마카베오들은 이교적 더러움에서 성전을 정결하게 하고 그것을 본래의 종교적 용도로 회복시켰다. 전승에 따르면, 그들은 봉헌된 기름이 든 단 하나의 병만을 발견하였는데, 그것은 메노라에 단 하루 동안만 불을 밝힐 수 있는 분량이었다. 실제로 그 사건에 대한 동시대의 역사적 증언은 존재하지 않으며, 유대인의 그 우화가 문헌에서 발견되는 것은 6세기에 이르러서였다. 화잇 자매는 배도한 유대 교회를 가톨릭 교회와 비교하면서, 특히 두 교회가 모두 인간의 관습과 전통 위에 종교를 세운다는 점을 강조한다. 교황권 교회의 역사 안에 있는 수많은 여러 날조된 기적들과 마찬가지로, 하루치 기름이 팔 일 동안 지속되었다는 우화 역시 역사적 증언이 없다.

Le verset dix du chapitre onze de Daniel identifie la première bataille des trois batailles du verset quarante, que j'ai précédemment identifiées comme trois batailles d'une guerre froide, ainsi que comme trois guerres par procuration. Une sœur a mis en question le fait que je qualifie de guerres froides la guerre d'Ukraine, qui est la deuxième de ces trois guerres, car, comme elle l'a correctement fait remarquer, il y a eu une abondance de mort et de destruction. Ce que j'ai désigné, dans des articles antérieurs, comme les trois batailles de la « guerre froide », l'a été en ces termes

afin d'établir une distinction entre ces trois batailles et les trois guerres mondiales qui ont lieu au cours de l'histoire de la bête de la terre d'Apocalypse treize. Ces trois guerres sont des guerres par procuration et ont également été définies ainsi.

Ik ben voornemens die drie veldslagen voortaan in deze artikelen aan te duiden als „de drie veldslagen van vers veertig” of als proxy-oorlogen, teneinde de tegenstrijdigheid weg te nemen dat een hete oorlog als een koude oorlog wordt aangeduid. Volgens mijn definitie omvatten de drie veldslagen van vers veertig niet de veldslag van 1798, die wel deel uitmaakt van vers veertig, maar uitsluitend de drie veldslagen vanaf de tijd van het einde in 1989 tot aan de zondagwet van vers eenenveertig. Deze drie veldslagen worden juister aangeduid als proxy-oorlogen, die plaatsvinden binnen de context van de oorlogvoering tussen de koning van het noorden en de koning van het zuiden, welke in de geschiedenis van vers veertig de oorlogvoering vertegenwoordigen tussen het katholicisme (de koning van het noorden) en het communisme (de koning van het zuiden).

De eerste van die drie veldslagen duidt de overwinning van het katholicisme op het communisme in 1989 aan, toen het pausdom zich verbond met zijn gevolmachtigd leger, vertegenwoordigd door de Verenigde Staten, om in 1989 de Sovjet-Unie weg te vagen, hoewel Rusland, het hoofd (of de „vesting”), bleef staan. De huidige Oekraïense oorlog is opnieuw een strijd tussen het katholicisme en het communisme, waarbij het pausdom de Oekraïense regering als zijn gevolmachtigde tegen Rusland inzet, samen met de steun van de eerdere gevolmachtigde macht van het pausdom, de Verenigde Staten, met inbegrip van de rest van de globalistische westerse wereld. Die oorlog wordt voorgesteld in de verzen elf en twaalf en geeft aan dat het communisme (Rusland) de overhand zal krijgen op het katholicisme.

Ná nke atọ n'ime agha nnọchi anya atọ ahụ ka e gosiri n'amaokwu nke iri na ise, dị ka Agha Panium. Agha ahụ dị n'etiti alaeze Ptolemaic (eze nke ndịda) na alaeze Seleucid (eze nke ugwu). N'agha ahụ, ndị agha nnọchi anya nke Katolik bụkwa ọzọ United States.

Qorsadii ugu horraysay ee sannadkii 1989, ciidankii wakiilka ahaa ee geeska Jamhuuriga ah ee Maraykanka waxaa adeegsaday papacy-gu si loo dumiyo qaab-dhismeedkii siyaasadeed ee Midowgii Soofiyeeti, iyadoo madaxiisa (Ruushka) laga tegay isagoo weli taagan. Qorsada labaad, oo ah dagaalka Yukrayn, ciidankii wakiilka ahaa ee Naasiyiinta waxaa ka adkaada Ruushka. Qorsada saddexaad, Maraykanka, oo haddana ah ciidankii wakiilka ahaa ee papacy-ga, ayaa mar kale ka adkaada boqorka koonfureed.

Yudh sa a baak ne “Thuhrilna” hmingchhinna an keng a, yudh hmasa leh yudh hnunnung ber chu United States-a hnehna chang tawh proxy sipai pawlten an kalpui a ni. Yudh hmasaah chhim lama lal ber hriatna chu tihchheh lohin dah a ni a, yudh pathumnaah chuan United States-a proxy sipai pawl chu chhim lama lal ber hriatna a lo ni ta. Proxy sipai pahnihna chu World War Pahnihna hunah papacy-a proxy sipai pawh a ni bawk. A pahnih hian Nazism-a proxy sipai pawl chu hnehsak an ni a, hnehsak an la ni ang bawk. Papacy chuan a hmêlma zawng zawng chu verse sixteen hma lawka a tuk kim vek a, chutah chuan intawmna pathum-pum chu tihhlawhtlin a ni.

“Ptolemäus [Putin] fehlte die Klugheit, aus seinem Sieg rechten Nutzen zu ziehen. Hätte er seinen Erfolg weiterverfolgt, so wäre er wahrscheinlich Herr des ganzen Reiches des

Antiochus geworden; doch damit zufrieden, nur einige Drohungen und einige Einschüchterungen auszusprechen, schloss er Frieden, um sich der ununterbrochenen und ungehemmten Befriedigung seiner viehischen Leidenschaften hingeben zu können. So wurde er, nachdem er seine Feinde besiegt hatte, von seinen Lasten überwunden, und indem er den großen Namen vergaß, den er sich hätte erwerben können, verbrachte er seine Zeit in Schmauserei und Ausschweifung.

« Son cœur s'éleva à cause de son succès, mais loin d'en être fortifié ; car l'usage ignominieux qu'il en fit poussa ses propres sujets à se rebeller contre lui. » Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

Un second témoin attestant que la victoire de Poutine marque sa fin se trouve dans le roi Ozias du royaume méridional de Juda, dont le cœur s'éleva également à cause de ses victoires militaires et qui, par la suite, comme Ptolémée, chercha à accomplir l'œuvre des prêtres dans le sanctuaire, et fut frappé de lèpre puis immédiatement écarté du pouvoir. La victoire de Poutine dans la guerre d'Ukraine marque le commencement de sa fin en tant que roi du sud (le roi de l'athéisme). Sa fin a été typifiée par le commencement du roi du sud prophétique du verset quarante (la France), lequel identifiait une révolution qui renversa la direction, comme cela arriva avec Ptolémée. La fin de Poutine fut aussi représentée par la fin de l'Union soviétique, où le dirigeant (Gorbatchev) dissout l'Union soviétique, puis accepta immédiatement un poste auprès des Nations Unies, symbole mondialiste de l'athéisme des derniers jours, le roi du sud. Après la victoire de Poutine en Ukraine, il est aussi typifié par Napoléon à Waterloo, et l'exil qui s'ensuivit ; et aussi par le roi Ozias, avec sa lèpre, et l'exil qui s'ensuivit, ainsi que par la fin d'ivrognerie de Ptolémée et la fin de l'Union soviétique en 1989.

Morago wa Panium o diregile ka ngwaga wa 200 BC, gomme ka wona ngwaga woo Roma ya tsena pepeneneng historing. Go tsenela ga yona mo kanegelong ya boporofeta go etelela pele go fenngwa ga Jerusalema mo go emelwago ke temana ya lesometshela, gomme gwa phethagatšwa ka 63 BC, nakong yeo e ilego ya bolela gore yona ke mosireletši wa ngwana-kgoši kua Egipita. Ntweng ya boraro ya temana ya masomenne, yeo e akaretšago dikgoši tša leboa le borwa, bopapa bo tla tsenela histori gape, bo ikgakantšha eka ke mosireletši wa Russia. Ka yona nako yeo Seleucus, mo seswantšhong, o fentše Ptolemy ntweng ya Panium, ka go rialo a hlaola gore United States, e lego madira a moemedi a bopapa dintweng tša mathomo le tša mafelelo tša temana ya masomenne, e fenyā “Egipita” (kgoši ya borwa).

زاغ آروصُ مشحاف مک هاگنْ، میباییم ار تتیپاپ نی دامن ی اینوگهب ام، دالیم زا شیپ ۲۰۰ لاس رد دیار سب ار شیوخ یانز ی ا مهم غن، مهدزن اش هُیْ اُ مبنشکی نوناق رد مناگهس داحتا شپاشیپ مک دنکییم ناونوگهب ار دوخ هاگیاج ناسنیدب و دوشایم مریچ دحتم ل لم نامزاس رب مدحتم تالایا، نامز نامه رد نوناق رد مک مناگهس داحتا ی ای یایوپ یمامت. دزاسیم راوتسا هاشدپ مد نیام زا هاشدپ نیرتبهتس چرب دن اهدش تیبت و نییعت مهدزن اش هُیْ اُ زا شیپ، دنسرایم اجنا مبنشکی.

Dusē-ḡusē fe hamekoko si dzezi le Uuwo fe fofofe Dzeasi me la, le kpukpui wuiade lia me, dɔ dɛ edzi be yeatso efe dukowo fe dɔwɔwɔ fe dɔdɔ na la xexlɛme, gake hafi wɔawɔe la, papasiatso dɔ gu le ḡusē-ḡusē la fe subɔsubɔ dzi. Ele be wowo avu trɔ subɔsubɔ si tso trɔtrɔawo me la dɔ ake. Wɔdɛ Protestantism dɔ le Reagan fe feawo me, le kpukpui blaeneawo fe avawɔwɔ gbɔto me, eye

le Republican prezident mamletō la *fe gafofo* me la, woadō nusē-nusē la *fe subosubō* hā dē tēfe na Katoliko subosubō, abe alesi wōle le 508 *fe* sia me ene. Dōwōwō si me wowole subosubō *fe* tsitreitsi dēsiade dēm dā tso papasiatsō si wole atsō ge adza fiazikpui dzi la ŋu, dze egōme le Reagan *fe feawo* me, eye wōawu le Trump *fe feawo* me. Wodē apostate Protestantism *fe* tsitreitsi si etsō dō Katolikosubosubō ŋu la dā le kpukpui blaeneawo *fe awawōwō* gbāto me, eye woadē spiritualism *fe* tsitreitsi la dā le kpukpui blaeneawo *fe awawōwō* mamletō me.

Dans la même interaction complexe des événements humains, le protestantisme apostat doit s'établir comme l'autorité religieuse et politique sur les dix rois d'Apocalypse chapitre dix-sept. Ainsi, la bataille de Panium identifie le moment où les États-Unis prévalent sur les Nations Unies, juste avant la loi du dimanche du verset seize.

Es una regla establecida de la profecía que el dragón, la bestia y el falso profeta poseen cada uno sus propias características proféticas distintivas. Una de esas características proféticas es que la bestia (el catolicismo) siempre se halla situada proféticamente en la ciudad de Roma. El falso profeta siempre se halla situado proféticamente en los Estados Unidos. Pero con el dragón, la característica relativa al lugar donde se halla proféticamente es que siempre se desplaza. El dragón comenzó en el cielo, luego vino al Huerto del Edén y, finalmente, el dragón se halla situado en Egipto.

Parle, et dis: Ainsi parle le Seigneur, l'Éternel: Voici, j'en veux à toi, Pharaon, roi d'Égypte, grand dragon couché au milieu de ses fleuves, toi qui dis: Mon fleuve est à moi, c'est moi qui me le suis fait. Ézéchiél 29:3.

Poo no tebea dofuu te dragoon mo shifted. E time blo John, te seat blo te dragoon, wea representem hem throne blo hem, olketa bin identify hem se hem stap long Pergamos.

Seerraa waldaa kiristaanaa Pergamoonitti jirtuutti akkana jedhi; Kana kan jedhu isa goraadee qaraa lama qabu sana dha; Ani hojii kee nan beeka, akkasumas iddoo ati keessa jiraattu, jechuunis bakka teessoon Seexanaa jiru sanatti: ati maqaa koo jabeessitee qabatteerta, amantii koos hin ganuu turte, guyyoota Antipaas, shahiidaa koo amanamaa sana, isin gidduutti, bakka Seexanni keessa jiraatutti ajjeefame sana illee keessatti. Mul'ata Yohaannis 2:12, 13.

La pratique de la Rome païenne consistait à ramener dans la ville de Rome toutes les divinités païennes auxquelles elle venait à être associée, et à les représenter dans le Temple du Panthéon. C'est pourquoi Daniel rapporte que « le lieu de son sanctuaire fut renversé ». Le lieu du sanctuaire de la Rome païenne était la ville de Rome, qui fut renversée par Constantin en l'an 330, mais le sanctuaire qui était « dans » Rome était le Temple du Panthéon, Pan-Theon signifiant « le temple de tous les dieux ». Les Romains déplacèrent le siège de Satan de Pergame au Temple du Panthéon. Sœur White nous informe que la Rome païenne est le dragon.

« Ainsi, tandis que le dragon représente, au premier chef, Satan, il est aussi, en un sens secondaire, un symbole de la Rome païenne. » The Great Controversy, 439.

रोमी मूर्तपूजक साम्राज्य दस राष्ट्रों में वभाजति हो गया, और फ्रांसीसी क्रांतिके समय जब फ्रांस ने मसिर के नास्तकिता-भाव को प्रस्तुत किया, तब वह दक्षिण का राजा बन गया। 1917 तक अजगर फ्रांस से रूस में चला

गया था। पद दस 1989 का प्रतिनिधित्व करता है, और पद ग्यारह तथा बारह “सीमारेखा” की लड़ाइयों (राफ़िया और यूक्रेन) का प्रतिनिधित्व करते हैं, और पानयिम की लड़ाई उस तीसरे चरण का प्रतिनिधित्व करती है जसै पोपतंत्र पद सोलह में त्रिगुणी संघ को सुरक्षित करते हुए पूरा करता है। यह पद चालीस के गुप्त इतिहास का प्रतिनिधित्व करता है।

Nous poursuivrons cette étude dans le prochain article.

Yesu alipofika katika maeneo ya Kaisaria Filipi [Panium], akawauliza wanafunzi wake, akisema, Watu hunena mimi Mwana wa Adamu kuwa ni nani? Wakasema, Wengine husema ya kwamba wewe ndiwe Yohana Mbatizaji; wengine, Eliya; na wengineo, Yereimia, au mmoja wa manabii. Akawaambia, Lakini ninyi mwasema mimi ni nani? Simoni Petro akajibu, akasema, Wewe ndiwe Kristo, Mwana wa Mungu aliye hai. Yesu akajibu, akamwambia, Heri wewe, Simoni Bar-yona; kwa kuwa mwili na damu havikukufunulia hili, bali Baba yangu aliye mbinguni. Nami nakuambia pia, ya kwamba wewe ndiwe Petro, na juu ya mwamba huu nitalijenga kanisa langu; wala malango ya kuzimu hayatashinda dhidi yake. Nami nitakupa funguo za ufalme wa mbinguni; na lo lote utakalolifunga duniani litafungwa mbinguni; na lo lote utakalolifungua duniani litafunguliwa mbinguni. Ndipo akawaagiza wanafunzi wake wasimwambie mtu yeyote ya kwamba yeye ndiye Yesu Kristo. Tangu wakati huo Yesu akaanza kuwaonyesha wanafunzi wake jinsi impasavyo yeye kwenda Yerusalemu, na kuteswa mambo mengi na wazee na wakuu wa makuhani na waandishi, na kuuawa, na kufufuliwa siku ya tatu. Mathayo 16:13–21.